

М. Манастырський

ДАРУНКИ РУСАЛОК.

ЛЬВІВ, 1922.

НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА: „СВІТ ДИТИНИ“.

Видання „Світа Дитини“:

а) Діточа Бібліотека:

- Ч. 1. *Оскар Уайльд*: „Зоряний Хлопчина“, стор. 48 з 16 образками.
- Ч. 2. *Вільгельм Буш*: „Максим і Марко“, стор. 64, з 95 образками.
- Ч. 3. *О. Білоусенко*: „Пригоди Вовка-Неситого“, 68 стор. з 54 образками.
- Ч. 4. *Вільгельм Буш*: „Нечемне вороня“, 52 стор. з 48 образками.
- Ч. 5. *Я. Вільшенко*: „Чорнокнижник із Чорногори“, 72 стор. з 70 образками.
- Ч. 6. *Я. Вільшенко*: „Червона Шапочка“, 48 стор. з 6 образками і нотами.
- Ч. 7. *Антін Лотоцький*: „Вільгельм Тель“, істор. оповідань, перероблене з Ф. Шіллера, 52 ст., з 13 образками У. Баура.
- Ч. 8. *Фільгелнес*: „За вітчину“, два оповідання з історії Греків і Римлян, з 10 образками.
- Ч. 9. *Микола Ваврисевич*: „Лісова казка“, сценка на 1 дію для діточого театру (з нотами).
- Ч. 10. *Грація Товпліс*: „Дарунки Русалок“, сценічна фантазія для дітей у двох діях.

В приготуванню:

- Ч. 11. *Леся Верховицька*: „Іменини Влодка“, комедійка на 3 дії.
- Ч. 12. *Марія Штелігівна*: „З села і з міста“, нариси з життя дітей.
- Ч. 13. *Володимир Островський*: „Соняшник“, сценічна картина на 3 дії.
- Ч. 14. *Марія Штелігівна*: „За склянню стіною“.
- Ч. 15. *Володимир Хронович*: „Пригоди Лиса-Панаса“.

ДИТОЧА БІБЛІОТЕКА.
Книжечка 10.

Грація Товпліс.

ДАРУНКИ РУСАЛОК.

Сценічна фантазія для дітей у двох діях.

З англійського переклав М. Л.

ЛЬВІВ, 1922.

НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА: „СВІТ ДИТИНИ“.

• Право передруку законно застережене.

ДІЄВІ ОСОБИ:

Король.
Королева.
Королівна.
Королевич Продажности.
Королевич Пустомельства.
Королевич Мраки.
Королевич Довговічності.
Королевич Приязни.

Королевич Парсіваль.
Дворецький.
Русалка Золотих Копалень.
Русалка Золотої Вимови.
Русалка Сонішного Світла.
Русалка Століть.
Русалка Приязни.
Русалка Лілії.

Двораки, двірські дами, служба в ліберії, міністри,
лицарі.

Річ дієть ся у королівстві сімох рік за семи горами.

Від перекладчиця.

Сю веселу комедійку написала Грація Товпліс, управителька висшої школи, давнійше званої „Приготовними Клясами при Колегіяльній Дівочій Школі для північного Лондону“, і письменниця. Написала вона крім отсеї комедійки ще багато інших, м. ин. „Пять Юрїїв“, драматичний образок із англійської минувшини; „12 ночий“, в одній дії; „Неприсутний професор“, комедія для старшої молоді; „Новітний Мідас“, комедія для хлопців; „Тристалітний князенко“ в 4 діях.

ПЕРША ДІЯ.

Сцена представляє престольну салю в королівській палаті.

ЯВА I.

Король і королева самі, розмовляють із собою.

Король. Так, моя люба, я знаю, я знаю. Та державні справи все так бентежать мене. Ти не знаєш, ти не в силі й здогадати ся, що бідний король мусить витерпіти.

Королева. За те знаю, що приходить ся витерпіти нещасній королевій. Хотіла би я знати, чому саме тобі мало би бути гірше, ніж мені?

Король. Бо, моя дорогенька, я ніколи не певен, чи моя корона сидить мені добре на голові. А ти не знаєш, кільки залежить від сього! Як можна королеви сподівати ся слухняности від підданих, коли його корона перехилила ся, перебакирила ся на бік, як непричком вояцька шапка. *(Показує, як се виглядало би).* Сеж могло би довести до революції, моя люба! Вже сама ся думка страшна! Не важу ся й думати про се. Ну, а королева?! Вонаж жінка й носить шпильки до волося тай може ними придержувати корону як слід. Передше ти може ніколи не відчувала вдяки для шпильок до волося?

Королева. Позволь, що поправлю її тепер тобі. Ось так! Коли тепер сидітимеш цілком спокійно, все буде гаразд! Тепер виглядаєш поважно і грізно.

Король. Дуже гарно, що кажеш се мені, моя дорогенька. Та чи не говорить котрийсь із поетів, що князь уже самим грізним рухом наганяє жах у серця своїх підданих? Ба, але якжеж може король рушити ся, щоби не перехилити корони? *(Показує, як се виглядало би).*

Королева. Любий мужу, прошу тебе, сиди тихо! Ось я тобі знову поправила її. Прощу тебе, не рухай ся ні на волос. Слухай! Чую звук сурм. Мушу також сісти, як слід.

Король *(бурмоче).* Увесь сей клопіт ізза марної дівчини.

Королева *(з обуренням).* Що ти кажеш? Марної дівчини? То ти так говориш про свою королівську дочку і престолонаслідницю?

Король. Дівчата не мають значія! Чому вона не могла народити ся хлопцем? Ненавиджу дівчат!

Королева *(перестерігає).* Коли зважиш ся ще щось подібного сказати, трястиму тобою так довго, аж корона тобі перехилить ся, саме тоді, як почот увіходитиме.

Король *(із жахом).* Дорогенька, прошу тебе, не роби сього, не роби сього! — Ох! лишенько! вони вже йдуть! Люба подруго, май милосерде! Чи корона стоїть добре?

(Увіходить дворецький з булавою, за ним нянька везе в візочку королівську дитину, їй товаришать інші пані і двораки).

Дворецький *(кланяється).* Нехай Вашим Королівським Величностям буде мило почути, що прибула її Високість Королівна, щоби бути присутною на старо-

давньому святі прийняття дарунків, із нагоди уродин, від її будучого народа, ваших покірних підданих.

Король. Так, я вже знаю се — ох! Добре, моя люба, я забув (*устає обережно і з деревляними рухами*). Дякуємо тобі за звідомлене, мій пане дворецький. А тепер повідоми, що нашою волею і бажанем є, щоби стародавнє свято відбуло ся згідно зі звичаями моїх королівських предків. (*На боці*). Бачиш, дороженька, як я гарно вивчив ся сього. Я був забув лише на хвилинку.

Дворецький. Згідно зі стародавними законами, ясна королівна мусить сама особисто прийти — себто — гм! — в сім випадку — треба її возити по різних департаментах вашого королівського правительства, як скарбниця, зброївня, щоби прийняла дарунки на різних відповідних місцях.

Король. Дуже добре, без сумніву! Тож забери її зараз таки!

Королева (*докірливо*). Мій милий, уважай же. Ти готов іще забути всі свої промови, що їх маєш виголосити у відповідь.

Король (*на боці*). Не можу ні про що інше думати, як лише про сю корону. Чую, як вона перемилюєть ся. Знаю, що й ти не могла би спам'ятати державної промови, коли корона весь час зісувала би ся тобі на одно око.

Дворецький. Прийміть, будьте ласкаві, Ваша Величносте, до відома, що русалки все перші мали привілей на послухане в престольній салі, щоби предложити свої дарунки ясній королівній, заки її відпровадять куди инде для прийняття дарунків від підданих Вашої Величности.

Король. Нашою королівською волею і бажанем є, щоби русалок зараз же, безпосередно, безпроволочно,

на сім місци, в сій хвилині, як стій допущено до нашої салі послухань.

(На дворі грають сурми. Входять русалки).

Король *(встає на їх прийняте)*. Пані, поздоровляємо вас іменем нашої королівської дочки, що — гм, — гм — на жаль не опанувала ще труднощів вимови нашої мови. — В дійсности — гм — гм — вона взагалі не вміє ще говорити, цілком так, як і звичайна некоролівська дитина — (так, моя дорога, я знаю, що далше слідує). — Гм — гм — моя люба подруга і я сам дякуємо вам в її імени за дарунки, з якими ви прийшли, щоби обдарувати королівське дитя. *(Сідає й поправляє корону).*

Русалка копалень золота. Маленька королівно, я принесла тобі дарунок, якому нема ціни: невичерпане жерело богацтв. І сей дарунок матиме силу аж до дня, коли ти погордила би ним і не вжила його.

Король *(на боці)*. Слухай, моя мила! Коли так, то ся дитина буде справдішним скарбом для державної скарбниці. Міністер фінансів дістане весь свій бюджет від сього маленького дитяти.

Королева *(на боці)*. Ти не повинен так хвилювати ся. Памятай про корону.

Русалка золотої вимови. Маленька королівно, я принесла тобі дарунок золотої вимови. Твої слова промовлять до кожного серця. І сей дарунок матиме силу аж до дня, коли ти погордила би ним і не вжила його.

Король *(на боці)*. Радість! радість! Моя миленька, чи ти чула? Мусимо зараз же допустити жінок до парламенту. Моя дочка може бути послом до парламенту з усієї держави загалом. І тоді ніколи не буде опозиції. Ура!

Королева *(перестерігає)*. Памятай про корону!

Русалка сонішного світла. Мала королівно, я принесла тобі щасливий дарунок золотого сонішного світла. Твоє серце буде втішати все, коли тільки звернеш свій зір на природу. І сей дарунок матиме силу аж до дня, коли ти погордила би ним і не вжила би його.

Король *(на боці)*. Се добрі новини для господарів. Ся цінна наша дитина, моя кохана, вартує за ціле міністерство рільництва.

Королева *(на боці, поважно)*. Памятай про свою корону!

Русалка століть. Маленька королівно, я принесла тобі найбільше бажаний дарунок довгого житя. Матимеш час радувати ся вповні сими добрими річами. І сей дарунок матиме силу аж до дня, коли ти погордила би ним і не вжила його.

Король *(на боці)*. Мусимо повідомити про се асекураційні товариства, моя дорогенька. Вони мусять назначити окрему тарифу за сього малесенького Мету-залема.

Королева *(розпучливо)*. Памятай про свою корону!

Русалка приязни. Маленька королівно, я принесла тобі гарний дарунок любови, щоби ти зробила своє власне жите і жите других досконалим. І сей дарунок матиме силу аж до дня, коли ти погордила би ним і не вжила його.

Король *(на боці)*. Ну, що вона під сим розуміє? Я ніколи не розумів ся на метафізичних загадках.

Королева *(на боці)*. Ось тобі на! А не казала я тобі, що так буде? Корона геть перебакирила ся тобі.

(Король спішно поправляє корону, з замітним страхом, коли наближаєть ся остання русалка. Вона несе лілію і не говорить нічого; нахилила ся над дитинкою, цілює її й оставляє лілію в її руках).

Король *(на боці)*. Сього не розумію, моя дорога. Гм! Пані, чи можу поспитати, що означає твій дарунок? Добродійко ботанічко, огородничко, садівничко, чи як вас маю звати, ге? *(На боці)* Мушу спитати ся її, як бачиш, моя мила, бо се виглядає радше на дранте після дарунків інших русалок.

Русалка лілій. Чи потребує мій дарунок пояснення його користи? Маленька королівно, я принесла тобі дарунок, який зробить тобі інші дарунки ще ціннішими для тебе. Він змусить усіх говорити тобі тільки правду. Він зробить також те, що всі в твоїм оточенню житимуть яснійшим житєм і яснійше думатимуть. Се дарунок чистого серця.

Русалки *(разом, лагідно)*. Маленька королівно, русалка лілій дала тобі найкрасший дарунок.

(Живий образ: Усі особи уставляють ся довкола короля й королевої, по можности при освітленю штучними огнями. Заслона).

ДРУГА ДІЯ.

(Двайцять літ пізніше).

Сцена представляє престольну салю в палаті. Весь двір присутний, як перше.

Король. Ну, мій пане дворецький, ти мабуть маєш там у руці незвичайно довжезну програму. Чи хочеш сказати, що маємо полагодити нині всі ці справи?

Дворецький. З прикрістю мушу заявити Вашій Королівській Величності, що ся довга програма містить лише маленьку частинку державних справ, які мусимо сьогодні полагодити. Є там більше томів...

Король (*перериває*). Гарно, як воно не було би, то закон про осьмигодинний день праці здержить нас, заки дійдемо до половини. Се один хосен.

Дворецький. Ваша Величність забуваєть ся. Сей закон відносить ся тільки до робітництва. Ваша Величність належить до упривілейованої кляси, якої години праці не обмежені законом або звичаєм.

Король (*гнівно*). Начеб то я не знав сього з усього мого мученицького житя. Дякую вам за се! Гарно, говори дальше, мій старенький. Яка є перша точка в твоїй лісті?

Королева (*боязко*). Мій милий, коби ти тільки не забував про звичаї. Се мене вельми радувало би. Поду-

май собі тільки: називати дворецького „мій старенький“!

Король. Так, може се стало ся ізза напруження уяви. А все таки він напевно є старий. Се правда.

Королева. Не гадаю, мій милий. Я думала, що ти повинен звертати ся до нього з більшою повагою — з більшою гідністю.

Король. Ох! Ах! Так! Розумію. Старатиму ся бути уважнішим на будуче, моя подруго. Ну, наймогутніший достойнику моєї держави, говори дальше свої звідомленя, щоби ми зайняли ся твоєю справою; та будь ласкав, поспішай ся трохи при сповнюваню своєї повинности.

Дворецький (*дуже наляканий*). Буду слухняний приказам Вашої Величності. Моїм першим обовязком є, предложити покірну просьбу від усього населеня країв Вашої Королівськї Величності, яке просить, щоб завести й відновити плаченє податків і додатків до податків сеї історичної держави. Бо вони не хочуть бути дальше позбавленими одідичених із діда-прадіда тягарів.

Король. Добре, та се справа моєї дочки, а не моя. Що ми можемо тут зробити? Гроший зовсім не потрібую. Я вибудував уже одинацять нових скарбниць і більше не маємо місця на них у коронних краях. Га! Знаю вже. Відішли сю просьбу до фінансової комісії, мій дворецький. Так відложимо сей лихий день порішення на далекий час. Се каже мені мій дотеперішній досвід. Дальше!

Дворецький. Дальшим моїм обовязком є предложити Вашій Величності покірну просьбу податкових урядників, яких загнано в стан безробітя.

Король. Я бажав би бути в їх положеню! Відішли сю просьбу туди, куди й інші, мій пане дворецький.

Схлібляю сам собі, що я так скоренько полагодив усі державні справи, як ніякий інший володар. Дальше!

Дворецький. Дальшим моїм обов'язком є предло-
жити Вашій Величності покірну просьбу іншої часті
підданих Вашої Величності. А саме те, що відколи
запанували загальне привязане і приязнь у всіх краях
Вашої Величності, від тоді неможливо жити зі сварок,
спорів і незгоди. Тому: просять сі піддані відновити
стародавний звичай і обичай, що висловлено в старо-
давній пословиці: „Чи ніхто не хоче наступити мені
на п'яту?“

Король. Се знову діло нашої дочки! Ох! любя, сі
русалки! Так, мій пане дворецький, сю просьбу треба
відіслати до самої нашої королівської дочки. Дальше!

Дворецький. Дальшим моїм обов'язком є предло-
жити Вашій Величності покірну просьбу стародавнього
Ордену Моркотунів. Вона висловлена бояном висше
згаданого стародавнього ордену:

„Шлем покірні, поважні благаня,

Ах, верни нам право наріканя!

Дай нам клопіт один — або два, —

Бо не маєм іншого діла“.

Король (*перериває*). Досить уже, досить! Дякую.
Може се буде відповідати бажанням сих петентів, коли
зарядимо, що вони мають вислухати сю оду до кінця.
Так, се знаменита думка! Затвердимо сей розпорядок.
„Fiat Justitia“, мій пане дворецький. (*На боці*). Я все
запримічував, що латинська мова викликає пострах на
моєму дворі. Се добре для них, коли від часу до
часу побачать, що мб же їх король. Гм! Дальше!

Дворецький. Дальше маю предложити Вашій Ве-
личності просьби шістьох королевичів, що просять
о руку Вашої королівської дочки, нашої ласкавої ко-
ролівної.

Король. Ну, я є за тим! Я знав, що воно прийде котрогось дня. Нещасний день! Моя люба, мушиш помогти мені в сій справі. Прошу тебе о як найбільшу увагу. Шість женихів! Тільки подумай! Вже один, се було би досить зле, два було би ще гірше, три найгірше з усього. І я рад би знати, які ще степені порівняня має граматака для вислову становища остальных трьох. Шість! Нещасливий день!

Королева. Не трать духа, коханий. Нашим першим обовязком є побачити їх.

Король. Так, само собою. Проси їх сюди перед нас. пане дворецький і нехай кождий особисто предложитъ свою просьбу.

(Увіходить шість королевичів. Дворецький називає кождого по імени, заки він зачне говорити).

Дворецький. Його Високість королевич Продажности!

Королевич Продажности. Наймогучійший владико, приходжу старати ся о руку твоєї дочки.

Король. Відкіля приходиш?

Королевич. З могучого і щасливого королівства в середині Африки. Відкрив його недавно пан Хвалько Пройдисвіт. Від нього також довідав ся я про істнованє більшого скарбу як „Копальні царя Соломона в Офірі“ і бажав би назвати його моїм власним.

Король. Я вірю сьому. Дальший!

(Королевич Продажности кланяєть ся і відходить на бік).

Дворецький. Його Високість королевич Пустомельства!

Королевич Пустомельства *(говорить дуже скоро, без перерви).* Найпреславнійший з володарів, прибув я з далека, далекого-далекого королівства пустомельства, королівства, славного з давних давен вимовою, плав-

ністю, з якою говорять його мешканці. Лежить воно в Африці, досі не досліджене ніким, тільки паном Хвальком Пройдисвітом. Від нього довідав ся я про існуванє незрівнаного „вона“, о котрої руку я отсе зважив ся просити в сьому пресвітлому зборі. Чую добре, що се потрібне для трівкого розвитку мого королівства. Коли так стало би ся, то від тоді був би се край і батьківщина для золотоустої королівної.

Король. Ох! перестань, перестань! прошу тебе перестань, бо инакше не стане мені ух для вислуханя інших королевичів.

(Королевич Пустомельства кланяєть ся і відходить на бік).

Дворецький. Його Високість королевич Мраки!

Королевич Мраки. Ласкавий володарю, приходжу з дуже далекого королівства Мраки, щоби старати ся о руку ясної королівної Сонішого Світла.

Король. Чи се королівство Мраки також в Африці?

Королевич. Ні, Ваша Величносте! Воно лежить на границях незнаной країни, знаной морякам під назвою „Північний Бігун“.

Король. Не дуже то весела країна, щоби виправляти тамтуди мою дочку, чи не так? Правда, там где ще трьох на послуханє. Стань на боці. Дальший.

(Королевич Мраки кланяєть ся і відходить на бік).

Дворецький. Його Високість, королевич Довговічності!

Королевич Довговічності *(поздоровляє).* Многая літа королеви! Приходжу з далекої, далекої країни.

Король. В середині Африки?

Королевич. Ні, Ваша Величносте, з дуже далекої країни.

Король. На границі Північного Бігуна?

Королевич. Ні, Ваша Величносте, з дуже далекої країни.

Король. Нехай тебе Господь милує! Кілько ще разів скаже він нам се? Вислухаю вас, паноньку, иншим разом, коли матиму більше вільного часу. Дальший!

(Королевич Довговічності відходить нерадо).

Дворецький. Його Високість королевич Приязни!

Королевич Приязни. Любий володарю сеї гарної країни, прошу тебе вислухай і вволи мою просьбу: благаю для подружя сніжнобілої руки королівної. Прошу, скажи „так“.

Король. Я дійсно не можу!

(Королевич Приязни кланяється і відходить зневірений).

Король. Що, ще один? Ох! кохана!

Королева. Пішли, мій любий, за нашою донею, заки почуємо ще більше.

Король. Дуже добра думка, моя мила! Призовемо її в сій хвилині.

Дворецький. Її Високість Королівна вже тут.

(Чути голос сурм. Увіходить королівна, одіта біло, в руці у неї лілія, за нею двірські дівчата).

Король. Здорова була, доню. Приходиш у саму пору. Всі отсі благородні королевичі бажають тебе за жінку. Чи хочеш їх? Годі мені самому рішати сю справу.

Королева *(поправляє його).* Не їх, мій дорогенький, а тільки одного.

Король. Ах так, щира правда! Питанє, чи хочеш тільки одного?

Королева. Ні, ні, мій милий, говориш злим, неясним стилем. Ліпше позволь їм самим звернути ся до королівної, нехай виявлять свої бажаня. Вони мусять говорити їй правду і тільки правду. Чи не пригадуєш собі дарунку Русалки Лілії?

Король (до дворецького). Нехай представлять ся жє-
нихи, пане дворецький.

(Кождий завізваний королевич підходить, кланяєть ся
королівній, говорить і відходить).

Королевич Продажности. Пані, тобі я мушу гово-
рити тільки правду. Моє королівство не таке богате
й щасливе, як я говорив, а підупале й бідне. І власне
твоїм багатством хотів я піднести наш підупавший до-
бробут. Як я лише тебе побачив, пізнав підлість свого
поступованя. Тепер я лише прошу тебе, прости мені
мої злі наміри і позволь нехай відійду.

Королівна. Королевичу, в світі є більші скарби від
золота. Візьми з них лєщо з собою для своїх горо-
жан і зроби їх богатшими. Прощай! (Королевич відхо-
дить).

Королевич Пустомельства. Тобі, пані, не можу ска-
зати ніякого неправдивого слова. Країна, з якої при-
ходжу, не може бути твоєю. Я думав, що твій гожий
дар вимови поможе моїм намірам і збільшить мої бо-
гацтва. Та коли я побачив тебе, багатства, хитрість
і вся та глупота стали ненависними для мене. Я не-
гідник. Прости мені мій нечесний намір і позволь мені
відійти.

Королівна. Королевичу, коли тільки гарні слова
правдиві, то все добре! Так поможеш твою наро-
дови. Прощай! (Королевич відходить).

Королевич Мраки. Пані, і я думав хитрити, признаю
ся з соромом. Твоє ясне жите зблідло би в сих трій-
ливих околицях. Не можу глядіти в твоє лице і лука-
вити. Прости мені моє лукавство й позволь мені ві-
дійти в жалю.

Королівна. Королевичу! Тому, що до тебе не може
продістати ся сонішне світло, то йди до нього і жий

в сонішному світлі зі своїм народом. Тоді буде добре тобі і народови. Прощай! *(Королевич відходить)*.

Королевич Довговічності. Пані, я шукав в тебе лише благословенства довгого життя на те, щоби відігнати темні тіни, яких бою ся. Скажи мені, заки відійду в покаяню, чи можеш мені простити мої лихі наміри? Чи можу відійти з бажанєм ліпшого, як дотеперішні мої наміри?

Королівна. Королевичу, той же довго, хто же добре. Нехай для тебе буде правилом: „Ні один день нехай не мине без діла, яке не принесло би добра для загалу“. Тоді життя буде повне, веселе й досконале. Вчи сього своїх горожан і бувай здоров. *(Королевич відходить)*.

Королевич Приязни. Я, королівно, стаю також упокорений перед тобою, щоби признати ся до хитрощів. Я також думав засватати тебе до мого королівства, представивши тобі, що мій край — се край любови і приязни. Тепер мушу тобі признати ся, що в нас кождий чоловік любить лише себе самого. Не є се зовсім країна, в якій ти могла би жити. Прости мені мої лихі наміри і скажи мені післанництво, яке я поніс би між моїх людей.

Королівна. Любов, князю, робить богатим. Навчи свій нарід любови, а вона ушасливить і других. Прощай!

Король. Доню, ти все гарно вияснила. Тільки не можу зрозуміти, як се воно є, що люди все говорять тобі правду. А мене то все обманюють.

Королівна. Се дарунок Русалки Лілії, любий батечку. Чи не схотів би ти, щоби я й тобі позичила деколи сього дару?

Король. Добре, добре, побачимо! Та часом було би воно не вигідно, коли я докладно знав би, що люди

думають про мене. Гм! Говорім про щось инше. Пане дворецький, де є шестий королевич? Я ще взагалі не чув його.

Дворецький (*голосить*). Королевич Парсіваль.

Королевич Парсіваль. Пані, я ні багатий, ні могутний. Маю лише свій вірний меч і відважне серце. Тільки їх можу назвати моїми. Все таки я зважую ся любити тебе і зважую ся заявити се тобі. Ти маєш усе, що може тебе ушасливити і не потребуєш мене. Але я потребую тебе. Прошу тебе, позволь мені в моїому житю ступати при твою боці, боронити тебе перед небезпекою і нещастєм, коли було би потреба і бути тобі помічним у праці твоїй усіми моїми силами і любовю.

Король (*на боці*). Щасливий день, королево! Думаю, що вона вислухає сього молодця.

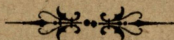
Королева. Правда! Вона могла була вибрати гіше, мій милий. Він виглядає на лицарського королевича, а тамті чи не вдають тільки таких.

Король (*бурмоче*). Все дуже гарно! З такою дочкою і з таким зятем, то я зможу посвятити увесь день тільки собі тай королевій. А ти, доню, все таки розваж добре, щоб опісля не жалувала.

Королівна (*подає руку королевичови Парсівалеви* : Я рада слухати більше такого, королевичу.

Королева. Так дарунок чистого серця увінчав її жите!

(Заслона).

„Діточий Театр“.

Видавництво „Світ Дитини“ приступає до печатання легеньких сценічних картин, що творити муть постійний і добірний репертуар для діточих театральних вистав дома і в школі.

В друку є такі картини:

1. *Леся Верховинка*: „Іменини Влодка“, комедійка на 3 дії.

2. *Вол. Ваврисевич*: „Лісова казка“, сценка на 1 дію з нотами.

3. *Володимир Остревський*: „Соняшник“, сценічна картина на 3 дії з ілюстр. костюмів і нотами.

4. *Я. Вільшенко*: „Коник-Стрибунець“, сценічна ігра на 1 дію з ілюстраціями.

5. *Грація Товпліс*: „Дарунки Русалок“, сценічна фантазія у 2 діях.

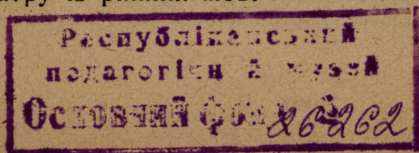
6. *Василь Софронич*: „Печери“, сценічний образок на 3 дії.

7. *Я. Вільшенко*: „Княжна Ганна“, історична картина на 1 дію (з дитячих літ княгині Анни, доньки кн. Ярослава Мудрого).

8. *Володимир Королів-Старий*: „Чарівний камінець“, сценічна картина на 3 дії.

9. *Володимир Королів-Старий*: „Царівна-Жаба“, сценічна фантазія на 2 дії.

В дальшій приготуванні має Видавництво ще кільканайцять перекладів найкрасших творів для дітчого театру із різних мов.

- і його жінки **Мотрі**“, з гарними образками
О. Кульчицької.
- Ч. 16. *Микита Магир*: „**Байки**“, з численними
ілюстраціями А. Манастирського.
- Ч. 17. *Вуйко Владко*: „**Пригоди Юрчика Кучерявого**“,
части І, перероблена і доповнена, зі 120
образками О. Куриласа.
- Ч. 18. *Антін Лотоцький*: „**Езоп**“, оповідань про
житє славного байкаря.
- Ч. 19. *Я. Вільшенко*: „**Байки Езола**“, в перерібках
після Ля Фонтена, Е. Г. Лесінґа і Геллерта,
з численними образками.
- Ч. 20. *Мігуель Сервантес*: „**Пригоди Дон Кіхота**“,
з ориґінальними дереворитами Густава Доре.
- Ч. 21. „**Пригоди барона Мінхгавзена**“, (на українську
мову перелицював *Я. Вільшенко*), з образ-
ками найліпших німецьких малярів.
- Ч. 22. „**Казки 1001 ночі**“:
а) Про Алядина і чарівну ліхтарню.
б) Моряк Сіндбад.

Річники „Світа Дитини“ з 1921 р.:

а) зброшуровані	1400	Мк.
б) в модерному переплеті	2000	„
в) в люксовіім переплеті	2300	„
Річник з 1920 р. (брошурований)	1800	„

На посилку долучити належить 35 Мк.

Замовлення слати:

Видавництво „Світ Дитини“, Львів, ул. Зіморовича, ч. 3.

„СВІТ ДИТИНИ“

ІЛЮСТРОВАНІЙ ЧАСОПИС

ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ І МОЛОДІЖИ

ВИХОДИТЬ

у Львові 1 і 15 кожного місяця.

На передплату в краю складається на

рік 1922 титулом задатку: 1000 Мк.,

платних із гори при замовлюваню.

Для Америки й Канади 2 дол. на рік.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „СВІТ ДИТИНИ“,

Львів, ул. Зіморовича, ч. 3.

